

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o žalobách proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2018, č. j. 70 Co 122/2018 - 79, ze dne 28. 8. 2018, č. j. 62 A 199/2017 - 22, ze dne 29. 8. 2018, č. j. 30 A 66/2018 - 28, ze dne 17. 9. 2018, č. j. 29 A 41/2018 - 27, ze dne 24. 9. 2018, č. j. 12 Co 496/2017 - 127, ze dne 13. 9. 2018, č. j. 15 Co 195/2018 - 85, ze dne 24. 9. 2018, č. j. 62 A 180/2017 - 25, ze dne 31. 8. 2018, č. j. 49 Co 100/2018 - 114, ze dne 27. 9. 2018, č. j. 30 A 98/2018 - 28, ze dne 25. 9. 2018, č. j. 16 Co 307/2018 - 108, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2019, č. j. 29 A 193/2018 - 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž krajský soud spojil žaloby proti svým usnesením vedené pod sp. zn. 29 A 193/2018, 29 A 215/2018, 29 A 217/2018, 29 A 220/2018, 29 A 226/2018, 29 A 235/2018, 29 A 237/2018, 29 A 244/2018, 29 A 246/2018 a 29 A 3/2019 ke společnému projednání a dalším výrokem je odmítl. Žalobce podal obsahově totožné kasační stížnosti směřující proti v záhlaví uvedenému usnesení a proti usnesením v každé další věci vedené pod výše vyjmenovanými sp. zn. Vyjmenované věci však krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodl o nich jedním, v záhlaví uvedeným usnesením, všechna žalobcova podání tedy směřují proti tomuto jednomu usnesení a jedná se o jednu kasační stížnost.

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. Je tak u něj obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[5] Byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[6] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více než 800 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a již mnohokrát byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 9, věta první, s. ř. s.).

[7] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně zasílat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[8] V projednávané věci lze v zájmu zamezení jakýchkoliv průtahů požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku stěžovatel zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti.

[9] Jak bylo již výše uvedeno, stěžovatel svou kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem, a ani s kasační stížností nespojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu